

persialaiskissa

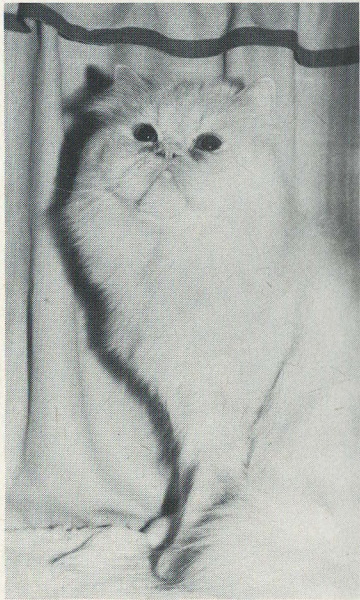
surok • persialaisjaosto

1.1985

tämä numero sisältää mm:

- s. 4 Puheenjohtajalta
- s. 5 Kiipeilypuu kissalle
- s. 6 Nässäköintiä
- s. 8 Kissaututisia
- s. 10 Kasvattajan vastuu
- s. 11 Häkkiverhojen tekoon
- s. 12 Valmistuneet kissat
- s. 14 Tampereella helmikuussa
- s. 16 Malmön voittajänäyttely
- s. 20 ERY:n näyttelyn kuvasatoa
- s. 22 Kissanpesu-ohjeita
- s. 23 Turkinhoito-vinkkejä

Barwell Darrel valmistui championiksi Tampereella.

Jokainen jaosto on tasan niin aktiivisesti toimiva kuin on se porukka, joka jaostossa toimii. Persialaisjaosto tosin kuuluu niihin, joissa toimintaa on, mutta missä piileskelevät kaikki uudet jäsenet?

Tulkaa mukaan, teitä tarvitaan! On monta tapaa toimia aktiivisesti jaostossa, ja jokaiselle löytyy varmasti mukavaa puuhattavaa. Eräs toiminnan muoto on oma myyntipöytäme. Siellä tarvitaan väkeä, sillä pyrimme pitämään pöytää kaikissa näyttelyissä. Esittelynäyttelyyn voit aina osallistua. Oma lehtemme tarvitsee jatkuvasti jutunjuurta ja valokuvia. Ja ehkäpä keksit meille kokonaan uusia toiminnan muotoja ja jotakin uutta. SUROK:in näyttelyihin tarvitaan talkoopuuta ja aina riittää tilaa innokkaille assistenteille, varsinkin, jos assistenttikurssi on käyty. Joten uudet jäsenet, ja ne vanhatkin, joita ei ole toiminnassa näkyneet: sydämellisesti tervetuloa!

Turkinhoidosta ei kai koskaan puhuta liikaa, päätellen siitä, että joka näyttelyyn tuodaan kerta kerran jälkeen kissoja, joita ei ole pesty ja joilla on turkki takussa. Olisiko syytä alkaa kurssittaa ihmisiä myös tämän asian tiimoilta oikein vakavissaan? Vai olisiko aiheellista pohdita jonkinasteisia rangaistustoimia niitä kohtaan jotka jatkuvasti tuovat näyttelyyn likaisen ja takkuisen kissan? Kysymys on enemmän kuin näyttelyiden tasosta: kyseessä on kissojen mukavuus.

Paljon puhutaan erilaisista rokotteista, jotka suojaavat kissaa virustaudeilta. Samoin on olemassa testejä, joilla voidaan todeta kantaako kissa esim. herpes-tä tai calicivirusta. Näiltä viruksilta voidaan kissa suojata rokottamalla.

Vastuuntuntoinen kissanomistaja käy tällaiset testit otattamassa. On erityisen tärkeää, että esim. siitokseen käytettävät kissat on tutkittu. Niin urokset kuin naaraatkin. Ei ole häpeä, jos kissa paljastuu jonkin viruksen kantajaksi. Tauti voidaan parantaa, ja sen jälkeen alkaa taas näyttelyissä käynti. Häpeä sen sijaan on, jos kissaa ei tutkita pelossa, että se saattaa jotain kantaa ja muut saavat puheenaihetta.

PERSIALAISJAOSTO on Suomen Rotukissayhdistyksen (SUROK) alainen jaosto, jonka ovat perustaneet persialaiskissojen omistajat. Jaostoon voivat liittyä kaikki Suomen Rotukissayhdistysten Keskuksiliton (SRK) alaisiin yhdistyksiin kuuluvat persialaiskissojen ystävät.

Jaosto on toiminut 17 vuotta uuvon persialaiskissojen hoidossa ja rodun jalostukseen liittyvissä asioissa.

JAOSTON JÄSENMAKSU v.1985 20 mk
PSP 629 28 - 7

Rahastonhoitajalle.

HOITAKAAPA MAKSUASIAKUNTOON!

PERSIALAISKISSA-LEHTI ON
PERSIALAISJAOSTON OMA LEHTI

toimitus

HIHTOMÄENTIE 38.A.1

00800 HELSINKI 80

Puhelin iltaisin

90-786 942
päätoimittaja

KRISTA KOLEHMAINEN

ILMOITUSHINNAT JÄSENILTÄ

Pikkuilmoitukset 50,-

Juttuja ja mustavalkoisia valokuvia persialaiskissa-asioista voit lähettää koska vain!

Tämän numeron valokuvat:

Marita Kienanen, Mauno Aromäki,

Krista Kolehmainen, Esa Kotivuori

hallitus puheenjohtaja

JORMA VIITA, 90- 665 040
Kapteeninkatu 7.C.54
00150 Helsinki 15

sihteeri

MERJA NORESVUO 90- 291 8551
Hämeentie 26
04400 Järvenpää

rahastonhoitaja

VAPPU PULKKINEN, 90- 552 056
Ulvilantie 23.E.64
00350 Helsinki 35

jäsenet

MARIA HUHTAMO, 90- 463 714
Metsäpirtintie 2.F.28
02130 Espoo 13

MARITA KIENANEN 90- 786 366
Hiihtomäentie 38.A.9
00800 Helsinki 80

MARJO KAPANEN 90- 629 546
Kapteeninkatu 24.E.65
00140 Helsinki 14

KRISTA KOLEHMAINEN 90- 786 942
Hiihtomäentie 38.A.1
00800 Helsinki 80

ANNELI OJANPERÄ 90- 592 954
Tornihaukantie 6.E.85
02620 Espoo

rotuneuvonta

MARJO KAPANEN, 90-629 546 ilt.
MARITA KIENANEN, 90- 786 366 päiv.

rotukirjaus

HELENA ANTTILA, 90- 536 819

pentuvälitys

MARIA HUHTAMO, 90-463 714

Puheenjohtajalta

Hyvää ja reipasta kevättä kaikille persialaiskissaihmisille. Jo pitkälle ehtineen vuoden 1985 varalle olemme suunnitelleet seuraavaa:

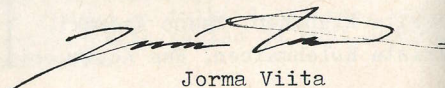
Pyrimme pitämään jaoston neuvonta- ja myyntipöytää kaikissa kotimaisissa näyttelyissä, mikäli järjestävä yhdistys sen sallii. Pöydässämme myymme postikortteja, tarroja, avaimenperiä, häkkiverhoja ym. kissoihin liittyvää materiaalia. Pöydän tarkoitus on kuitenkin ensisijaisesti neuvoa ja opastaa ihmisiä erilaisissa persialaiskissan hoitoon liittyvissä pulmatilanteissa sekä antaa kissasta tietoa siitä kiinnostuneille. Pöydästä kertyvillä varoilla tulemme edelleen tuomaan tuontikissojen hankintaa, sekä toimittamaan tätä omaa lehteämme.

Tänä vuonna ilmestyy tosin vain kaksi lehteä. Kädessäsi olevan lisäksi saat toisen loppuvuodesta. Siihen voit lähettää kuvia ja juttuja, osoitteen löydät viereiseltä sivulta.

Persialaisjaosto tulee myös osallistumaan kaikkiin arpajaisiin, joita jaostot saavat SUROK:n näyttelyissä pitää. Kissanpäiviin osallistumme ja pyrimme tuomaan siellä mahdollisimman paljon esille persialaiskissan turkinhoitoon liittyvää asiaa. Toivonkin, että mahdollisimman moni uusi persialaiskissan omistaja osallistuisi Kissanpäiville, joista tullaan tiedottamaan Kissa-lehdessä.

Olemme mukana esittämässä toivomuksia ulkolaisista tuomareista. Uskomme että aktiivinen toiminta tässä asiassa tuo maahamme uusia, päteviä tuomareita ja näin lisää kiinnostusta näyttelytoimintaan. SUROK täyttää tänä vuonna 25 vuotta. Tulemme huomioimaan juhlavuoden jollakin hausalla tavalla. Hallitus miettii vielä tapaa.

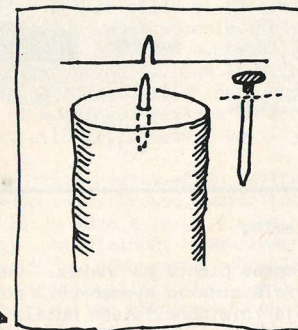
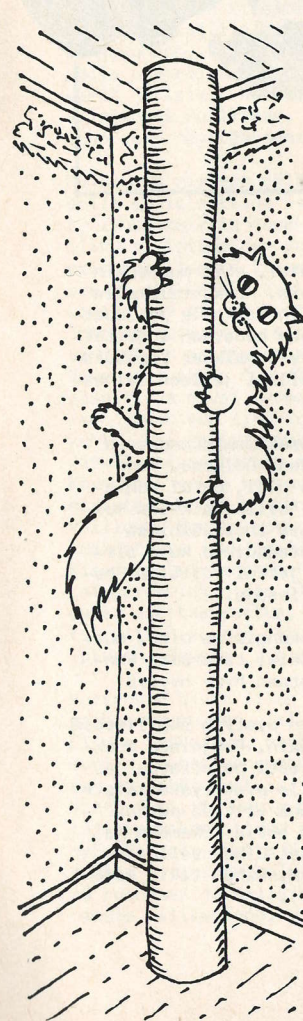
Terveisin

Jorma Viita

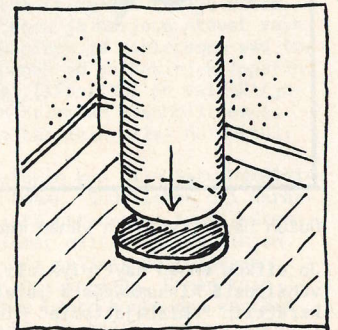
KIPEILYPUU KISSALLE

Rakenna kissallesi kiva kiipeilypuu ja kynsimispaikka. Oksaton puu ei vie paljon tilaa ja kissasi saa nauttia huimista kiipeilyleikeistä samalla, kun kynnet pysyvät kunnossa.

Kiinnitä puu tukevasti kiilaamalla se lattian ja katon välille. Jos se kaatuu kerrankin, ei kissasi luultavasti uskalla enää riehua puussa. Käytä lehtipuuta, sillä havupuusta irtoaa pihkaa.

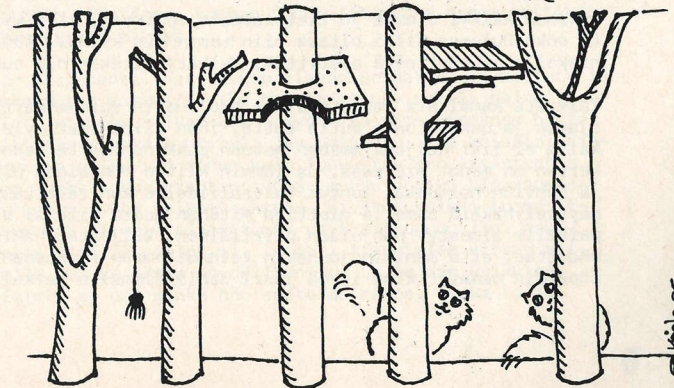
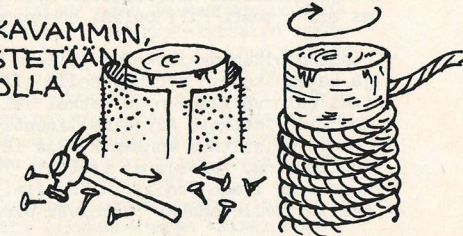

NAULA KATTOON VARMISTAMAAN, ETTEI PUU KAAPU.

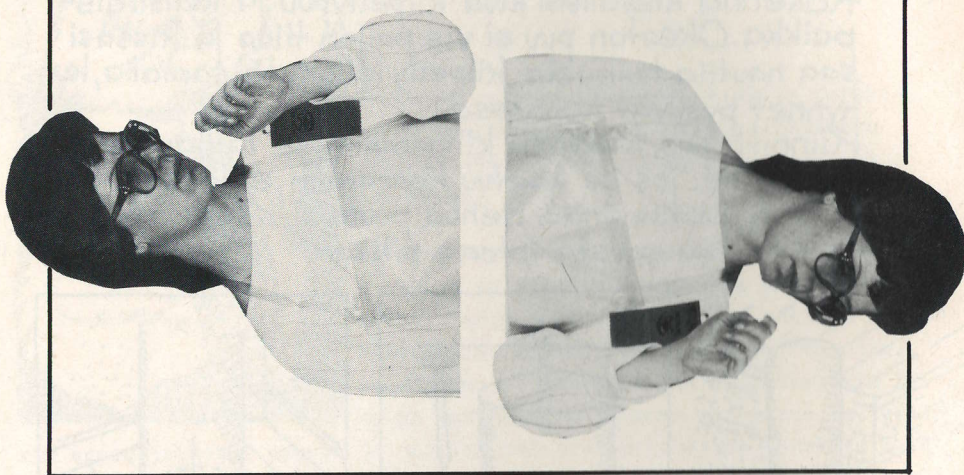
LATTIALLE VOI LAITTAA SUOJAKSI KUMINPALAN.

KIPEILY KÄY MUKAVAMMIN, JOS PUU PÄÄLLYSTETÄÄN KOKOLATTIAMATOLLA TAI NARULLA.

NÄSSÄKÖINTIÄ

Kristiina Kästämä

Oulun näyttelystä ja vähän muustakin.

Jo viikkoa ennen näyttelyä oli ilmassa pientä paniikkia. Tuntui, että muutenkin vähäisestä kissamäärästä jäisi vielä ainakin kymmenkunta pois. Houkuttelemalla kerättiin "omistajattomia" kissoja toimihenkilöiden hoteisiin matkalle ja luvattiin huolehtia kuin omistamme. Kannattikin, sillä isä Kapasen huostaan luovutettu Kachina sai sertin. Jorma viidan ja Ulrican hoivissa olleet valkeat Lumituisku ja Lumileidi noteerattiin myös sertin arvoisiksi ja itselläni jälleen lainassa ollut musta Fifi palasi championina takaisin.

Pienten alkuhankaluuksien jälkeen mahduttimme itsemme ja kissat lentokoneeseen ja vajaan tunnin pyrähdyksellä olimme kauniissa mutta kylmässä Oulussa. Kone teki vain välilaskun ja jatkoi välittömästi Kemiin. Vähältä piti, ettei Huhtamon Ria viettänyt kirjaimellisesti "lentävää viikonloppua", sillä kaikkien muiden jo poistuttua koneesta, Ria istui vielä tiukasti penkissä turvavöihinsä juuttuneena. Takseja ei tietysti löytynyt mistään joten rantaudimme kuin sirkusseurue ikään Finnairein bussiin. Kiltti bussinkuljettaja jatkoi reittiään hotellin ovelle saakka "etteivät pienet palellu". Tarkoitti kissoja.

Tokihan kaikki olemme jo tietoisista oppineet, että kylmä kangistaa pian, mutta onko Oulussa silti oltava niin hemmetin kylmä., kun pitäisi tavaroita kanniskella ja näyttelyä pystyttää. Meikätytöltäkin oli suorastaan hymy hyytyä.

Kaikista kamalista aavistuksista huolimatta saimme näyttelyn pystyyn säällisessä ajassa ja uskomatonta mutta totta, ihan riittävästi yleisöäkin. Pohjoisen asukkaita ei liki neljänkymmenen asteen pakkakanen näytä sanottavasti pelottavan jos kerran on menot mielessä. Ja lämmin kiitos Pohjoisen piirille pystytystalkoista ja kahvion hoidosta. Tuntui taivaalliselta kun rättiväsyneenä yrittää purkaa näyttelyhäkkiä samalla miettien mitähän muuta pitäisi vielä ehtiä tekemään ja paikalle ilmestyy pohjoisen piiriläinen, kuljettaa häkin osat ulko-ovelle ja ehdottaa, että menisin jonnekin tainnuttamaan flunssaani. (Minkähän takia kaikki pöpötkin osaavat aina iskeä juuri otollisimmalla hetkellä?).

Ja koska itse olen nykyisin hanakasti asettunut assistentiksi kerätäkseni kokemuksia tulevaa assistenttikoulutusta varten, sananen työn tästä puolesta. Olin Toini Tikkasen assistenttina ja Toinihan on tunnetusti ankara arvostellessaan purentavirheitä ja "laittamattomia" turkkeja. Liikapuuteroinnista sentään on päästy. Yksi ainoa sininen "pöllähti" käsissä, mutta aikaisempien vuosien puuterikäsilta välttyttiin. Muuta pientä huomautettavaa sen sijaan löytyi. Olosuhteet olivat persialaiskissalle vaikeat. Ulkona pakkuva pakkakanen ja assistenttien muoviessut aiheuttivat sen, että miltei kaikki persialaiset pöydälle tullessaan olivat karvat siirollaan kuin siilit. Vaikka kuinka yritti kantaa kissaa käsivarren kantaman päässä essusta se ei sanottavasti auttanut. Sääli omistajia, kun aamulla harjattujen kissojen karvat sojottivat pystyssä ja leijailivat ympäriinsä. Tältäkin tosin olisi välttytty, jos tilanteeseen olisi vaurauduttu. Finin karva ei siirottanut. Se pestiin keskiviikkona, puuteroitettiin pesun jälkeen ja harjattiin joka päivä harjausnesteellä. Viimeiset suihkaukset turkkiin annettiin juuri ennen arvostelua alkua. Tosin se oli melko lyhyessä turkissa, mutta joka karva paikallaan. Lisäksi Toini huomautti luvattoman monen kissan vatsapuolesta. Vaikka kissa oli selvästi pesty, föönattu ja kammattu, monen vatsakarva oli suorutuvaista, eli työtä ei oltu suoritettu loppuun saakka.

Lisäksi moni sinisistä olisi ollut paremman näköinen ja värinen kunnolla trimmattuna. Ehkäpä kissapiireissäkin olisi syytä järjestää trimmauskursseja kuten koiranomistajille on ollut jo vuosikymmeniä. Pelkkä pesu ja harjaus ntavat vain pohjakunnon. Viimeinen silaus annetaan nyppimällä. Sinisen ja sinicremen saa todella pastellinsävyiseksi nyppimällä. Samoin kilpikonnan ja valkokirjokilpparin värit ja laikut kirkastuvat "rajaamalla" ne kunnolla. (Itselläni on valkokirjokilpikonnan kotikissa, ei edes noviisitasa ja senkin trimmaan säännöllisesti. Ihan vain näyttääkseni, että kotikissakin voi - ja pitäisikin olla- hoidettu).

Muistuu mieleen välähdyksiä Lauttasaaren näyttelystäkin kun olin Satu Hämäläisellä assistenttina Sadun suorittaessa tuomaritukintoaan. Sadullehan oli kerätty lähes kaikkia luokkia ja värejä ja jo kissaa häkistä ottaessaan tunsi käteen oliko se kotimainen vai ruotsalainen. Naapurimaan kissat olivat kautta linjan esimerkillisesti trimmattuja, joka karva kohdallaan. Ei sellaiseen tulokseen päästä pelkästään erikoisruokavaliolla tai joillain ihmeaineilla. Ennen kuin kissan saa siihen kuntoon ja sen näköiseksi, on takana usean kuukauden kestävä "pohjan luominen". Kitkeriä ovat marjat - tietty- mutta köyhiltä tuntuvat hävinneitten selityksetkin. "Pesin kissan viime yönä", "En ehtinyt eilen/aamulla/äskän nyppiä", "En ole vielä koskaan nyppinyt/trimmannut/käyttänyt aineita kissaani". Ja miksi hemmetissä ette?? Miksi pitää jättää pesu ja kampaus viimeiseen yöhön kun ainakin kuukautta aikaisemmin on ollut tiedossa näyttelyn ajankohta. Eli se päivämäärä mihin mennessä pitää ilmoittautua. Jos "luonnontilaan" jätetty kissa häviää trimmatulle on se omistajan eikä suinkaan kissan häpeä. Käykääpä joskus koiranäyttelyssä katsomassa kuinka pitkäkarvaisia koiria kunnostetaan ennen kehään menoa. Koko arvostelu ajan on joka karva ja "kampaus" paikkoillaan. Kun tuomari hetkeksikin kääntää selkensä, alkavat harjat suihkia ja kunnostusta ja kilpailua jatketaan siihen saakka kunnes voittajat julistetaan. Kissanäyttelyissä tähän ei aina ole edes mahdollisuutta, esim. aikataulun, tai paremminkin sen olemattomuuden vuoksi. Ja kaikista varotoimenpiteistä huolimatta saattaa sattua, että taitamaton assistentti liiskaa kissan kainaloonsa tai pitkin pöytää. No, tästäkin päästäneen kunhan SUROK toteuttaa assistenttikoulutusohjelmansa vielä tämän kevään aikana.

Kuitenkin aivan liian usein assistentti saa kaivaa kissan potastaan ja ravistella parhaansa mukaan siitä hiekanmurut matkalla eikä omistajaa näy mailla halmeilla. Ei ole tarkoitus, että omistajat notkuisivat koko näyttelyn ajan kissan häkin ovella, mutta vähemmän moittimista ehkä syntyisi, jos omistaja itse kaivaisi kissan häkistä ja antaisi viimeisen silauksen ennen kuin luovuttaa sen assistenttiin vietäväksi. On kovin helppo moittia assistentin työtä, mutta moniko kissanomistajista tekee mitään assistentin työtä helpottaakseen. Eivätkä kaikki tuomarit myöskään ole määnttejä vaikeivat viimeistelemättömän näyttelykunnan läpi näkiskään millainen helmi siellä sisällä piileksii. Tuomari arvostelee kissan siinä kunnossa ja sillä hetkellä kun se hänen pöydällään on. On teidän kaikkien omassa vallassanne, minkälaista se on, minkä hän edessään näkee. Lycka till.

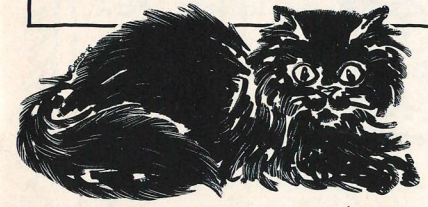
naukuasiaa naukuasiaa

Ensimmäinen Suomeen tuotu Shell Golden Persialainen Rosengängens Golden Marcello Om. Pyytövaara, TUROK

SUROK • PERSIALAISJAOSTON VALMISTAMAT
NÄYTTELYHÄKIN VERHOT

Kestävät ja kevyet • Eivät rypisty helposti
• Helpot pestä • Helpot ripustaa paikoilleen

150,- ERI VÄREJÄ TILAUksesta...
TIEDUSTELUT PUH. 90-786942

KISSAMUSEO SWETSISSÄ

Baselin lähellä Riehenissä sijaitsevassa kissamuseossa on nähtävänä kissapatsaita, kissatauluja ja pikkuesineitä, kissalolua, kissakoruja ja muita kissatavaraa.

Osaa kokoelmista voi ihailia ranskalaisen Alain Demouzonin kuvateoksessa "Mysteeri kissamuseossa" (Alain Demouzon: Mystere au Musée du Chat, kustantaja Aubier, 1984) Kirjan voi tilata Suomeenkin esim. Akateemisen Kirjakaupan kautta. Hinta noin kaksi ja puoli sataa.

KIVOJA KISSAKIRJOJA:

Jean-Louis Hue:
KISSANPÄIVIÄ

Eeva-Liisa Manner:
KAMALA KISSA

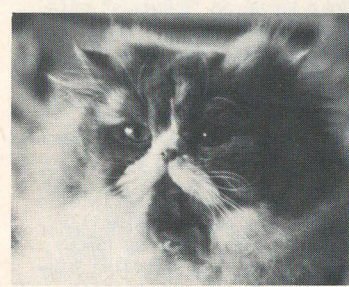
Martin Leman:
KISSANKURIA

**UUSI JÄSEN:
KISSALLESI
NÄYTTELYKOKEMUSTA?
MIKSET VEISI SITA
ESITELYNÄYT-
TELYYN!**

KISSAOHJELMAA TELKKARISSA

Maanantaina 6.5.-85
kello 17.30, TV 2

Osana Karusellen-ohjelmaa leikkisä lyhytelokuva kahdesta persialaiskissasta. Filmissä esiintyvät emo Starbird Benlita ja pentu Ullanlinnan Mimi.

Tervakon Adalmina oli värin paras nuori Örnsköldsvikissä. Omistaja Maija Ylinen, PIROK.

PERSIALAISJAOSTO KOIRANÄYTTELYSSÄ

Viime vuoden marraskuussa osallistui jaosto messukeskuksessa pidettyyn koiranäyttelyyn. Koiranäyttelyn osanottajat ottivat neuvontaja myyntipöytäme hyvin vastaan. Muutamat tosin ihmettelivät, mitä kissaihmiset tekevät koiranäyttelyssä. Mitäkö teimme? Kerroimme ja jaoimme tietoa persialaisista, sekä myimme jaoston postikortteja ja muuta pientä kissatavaraa.

Int.Pr. HOVINPELLON DONNA lähettää kaikille lukijoille terveisiä!

KASVATTAJAN VASTUU

Tänäkin vuonna rekisteröidään paljon uusia persialaisia. Moni on ehkä pitkäänkin odotellut persialaiskissan pentuaan. Näiden pennunostajien joukossa on aina myös uusia kissanomistajia.

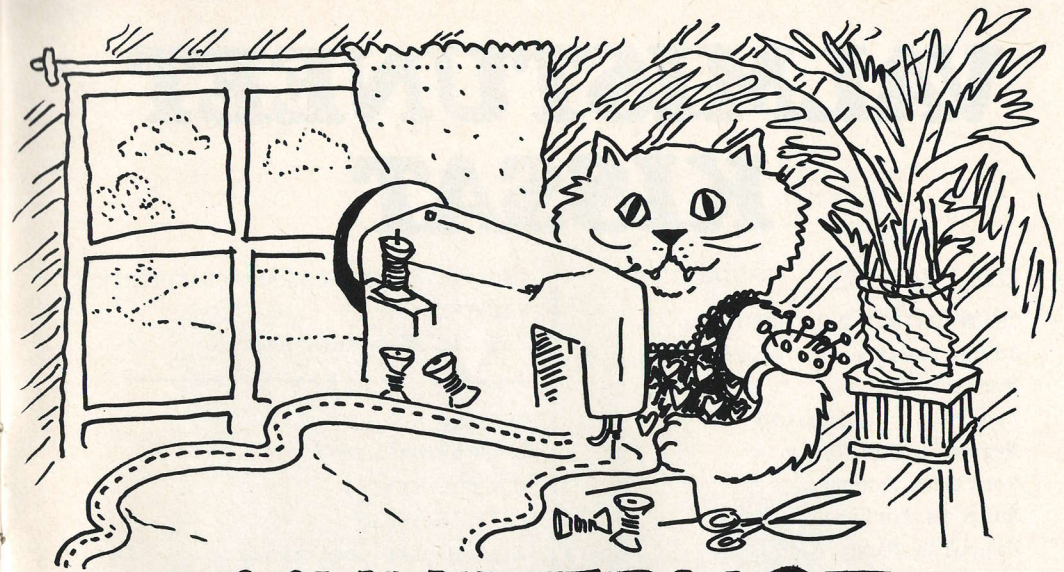
Ensimmäinen pentu tuo paljon kysymyksiä tullessaan, ruokinnasta, turkinhoidosta ja monesta muusta asiasta tarvitsevat uudet kissanomistajat tietoja ja vinkkejä. Rotukissan pentu maksaa paljon, ja jo senkin vuoksi on pennun mukana seurattava kunnolliset hoito-ohjeet. Mieluiten kirjallisena, sillä kaiken uuden keskellä suulliset ohjeet helposti unohtuvat. Olen saanut monia puhelinsoittoja hämmentyneiltä kissanostajilta, jotka ovat hankkineet pennun, eivätkä ole saaneet sen mukana minikäänlaisia hoito-ohjeita. Jokaisen kasvattajan velvollisuus on tällaiset ohjeet antaa ja olisi jopa alkuajoina hyvä soitella ja varmistaa, että kaikki menee hyvin. Ihanteellisinta olisi yhteydenpito puolin ja toisin vielä vuosienkin kuluttua silloin tällöin.

Ohjeisiin on hyvä laittaa mukaan pennun siihenastinen ruokavalio. Kun pentu lähtee uuteen kotiin, on sen helpompi päästä kiinni uuteen ympäristöönsä, kun sillä olisi jotain tuttua ja turvallista.

Persialaiskissan turkinhoito on erittäin tärkeää. Ei ole samantekevää, millaisilla välineillä ja miten sitä hoidetaan. Uusi omistaja voi olla hyvinkinepätietoinen asiasta, ja alan liikkeissä on mitä erilaisempia tuotteita tarjolla.

Jokaisen kasvattajan tulisi myös perehtyä kasvattamaansa rotuun sen verran, että tuntee rotumääritelmät ja tietää näiltä osin mitä myy. Ei ole oikein myydä selvästi virheellistä pentua (värivirheet, häntämutka, vinoleukaisuus, anomaliat) lupaavana näyttely-yksilönä. Näinkin on valitettavasti joskus käynyt.

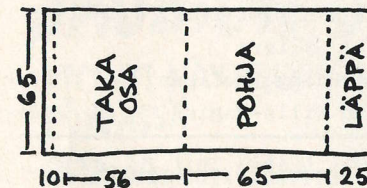
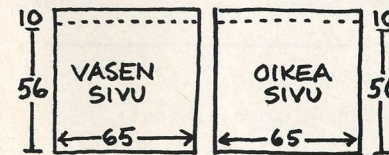
Kun laatii itse hoito-ohjeet, kerää niihin kaiken tarpeellisen ja monistaa ne pennun ostajille, voi kasvattaja olla turvallisesti mielin tietäen, että uudetkin kissanomistajat osaavat nyt hoitaa pentua oikein.

HÄKKIVERHOT

TARVITSET KISSALLESII, KUN VIET SEN NÄYTTELYYN. VALITSE KANKAAN VÄRI NIIN, ETTÄ KISSASI TULEE PARHAITEN VÄRISTÄ ESIIN (VAALEAT VERHOT TUMMALLE KISSALLE JA TUMMAT VAALEALLE). ÄLÄ KÄYTÄ HELPPOSTI RYPISTYVÄÄ KANGASTA.

SIITOSUROKSELLE VOIT TEHDÄ HELPPOHITOISET VERHOT KERNIKANKAASTA

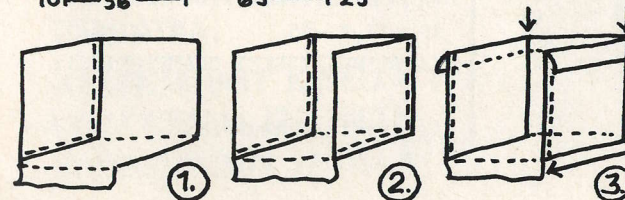

- POHJALLE 65x65 SUPERLONLEVVY

- RIPUSTUSTA VARTEN 3 KPL VERHOVAIJEREITA

REIKÄ RIPUSTUSVAIJERILLE

HELMA TAITETAAN SUPERLONIPOHJAN ALLE.

VALMISTUNEET KISSAT

1984 VALMISTUNEET PERSIALAISET

CHAMPIONIKSI VALMISTUIVAT:

Jovan Sweetpea Of Lauralas	1
Marekan Tiitus	2a
Assarahia Janganeido	2a
Myrskyluodon Venla	4
Postikan Santtu	4
Dahr'in Apricos	4
Hippulan Mandy	6c
Väinämöinen Hurmuri	10
Jukanlan Aamurusko	12
Bonbon Jasmine	12
Starbird Cindy	12a
Tervasaaren Urkki	12abl
Lallukan Favorita	12acr
Gayaneh Bettina	12b
Assarahia Gidget-Gar'de	13

PREMIORIKSI VALMISTUIVAT:

Dahr'in Bakanga	1
Mustikan Tino	1
Sipakan Farao	1
Sipakan Calimeroh	5
Sipakan Jojoba	12abl
Karhuvuoren Myrtti	12ar

KANSAINVÄLISEKSI CHAMPIONIKSI VALMISTUIVAT:

Ch. Assarahia Dassar	1
Ch. Ursus Vittoria Bianca	2b
Ch. Assarahia Faruk	3
Ch. Bonbon Jasmine	12

KANSAINVÄLISEKSI PREMIORIKSI VALMISTUI:

Pr. Hovinpellon Donna	13
-----------------------	----

KANSAINVÄLISEKSI GRAND.CHAMPIONIKSI VALMISTUI:

Int.Ch. Assarahia Dassar	1
--------------------------	---

OULUSSA 6.1.-85 valmistuneet persialaiset:

CHAMPIONIKSI:	
Oh'lala Filip	1
Mintunkukan Lumituisku	2a
Arcticats April	13

TAMPEREELLA 2.-3.2.-85 valmistuneet persialaiset:

CHAMPIONIKSI:	
Chelvestas Ripp-Rapp	1
Barwell Darrell	5
PREMIORIKSI:	
Tyttelin Putte	12ar

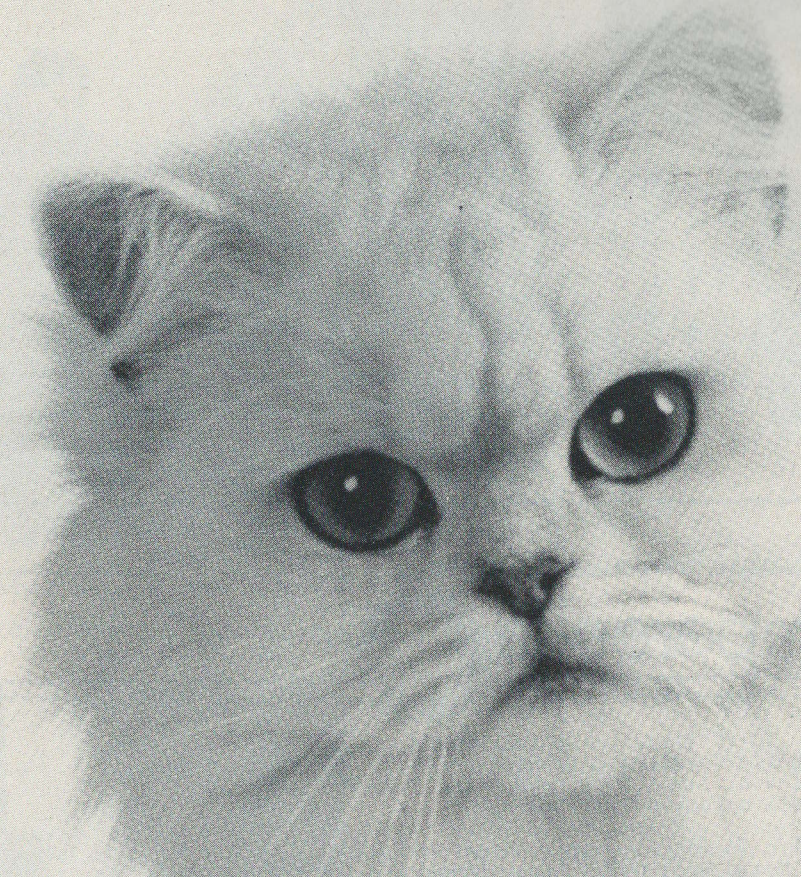
HELSINGISSÄ 9.-10.3.-85 valmistuneet persialaiset:

CHAMPIONIKSI:	
Mintunkukan Lumi-Leidi	2b
Crawford Gallery	11
Oh'lala Happy Hooligan	12abl
Mustikan Milla-Magia	12acr

MALMÖN VOITTAJANÄYTTELYSSÄ 16.-17.2.-85

KANSAINVÄLISEKSI CHAMPIONIKSI:

Assarahia Janganeido	2a
----------------------	----

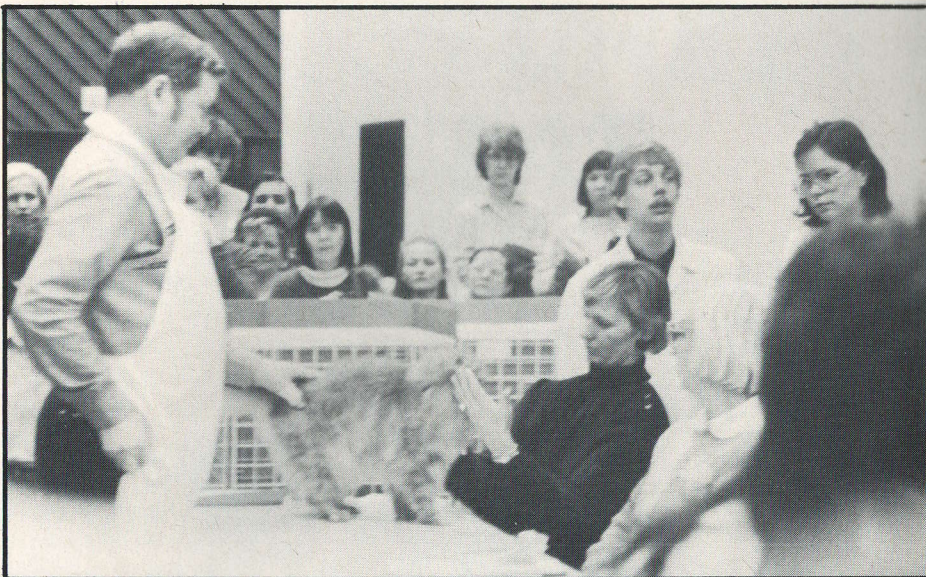
JAOSTON OMAT POSTIKORTIT:

MYynti NÄYtTELYISSÄ JAOSTON
PÖYDÄSSÄ.

OSTA JA TUE OMAN JAOSTOSI
TOIMINTAA.

KORTTEJA VOIT KYSELLÄ MYÖS
HÄLLITUKSEN JÄSENIILTÄ
NÄYtTELYIDEN VÄLILLÄ!

IX KANSAINVÄLINEN ROTUKISSANÄYTTELY

Tampereella

2.-3.2.-85, Hervannassa.

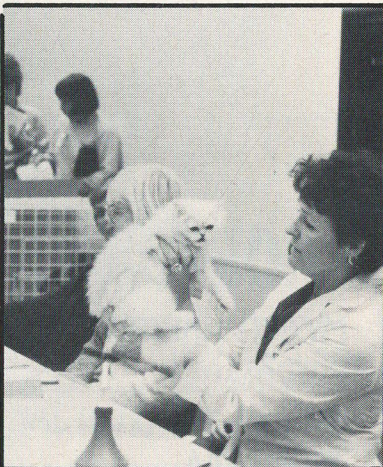
PIROK:n 10-vuotisjuhlanäyttely keräsi paikalle kolmisen sataa kissaa omistajineen. Yleisöäkin kävi melko runsaasti molempina päivinä.

Näyttelyn tuomareina toimivat norjalaiset Mette Drolsum ja Lena Ribsskog ruotsalainen Alva Uddin ja Ulrike Muller Länsi-Saksasta.

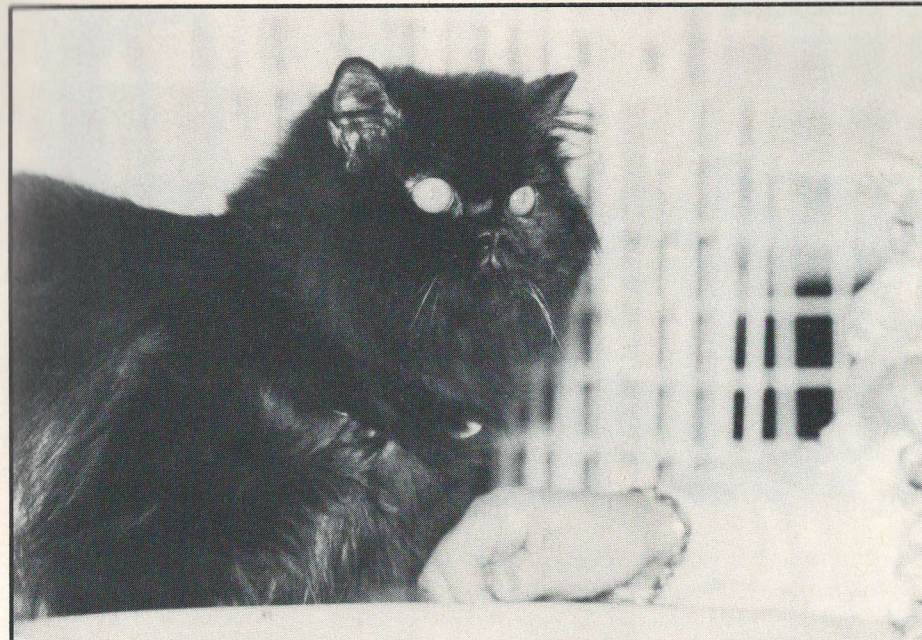
Parhaat pitkäkarvat olivat kaikki ruotsalaisia, johtuneeko sikäläisestä turkinhoitotaidosta. Toki kauniita kotimaisia persialaisiakin nähtiin. Luvattoman paljon näkyi kuitenkin arvosteluseleleissä merkintöjä huonosta turkin hoidosta. Olisiko syytä kiinnittää asiaan enemmän huomiota?

Juhlanäyttelyn kunniaksi oli jokaisen näyttelyyn osallistuvan kissan häkkiin kiinnitetty kaunis kelta-musta ruusuke, joka jäi osallistujille mukavaksi muistoksi näyttelystä. Kukaan ei siis tällä kertaa palannut kotiin ilman "rusettia".

Näyttelyssä oli avoin arvostelu, joten yleisöllä oli koko ajan mahdollisuus seurata tuomarien työskentelyä. Tässä Mette Drolsum.

Lena Ribsskog arvostelussa nuorta chinchilla-persialaista.

CHELVESTAS RIPP-RAPP valmistui Championiksi Tampereella. Omistaja Anni Aromäki, PIROK.

Parhaan pitkäkarva-kasvattajan tittelin otti SUROK-lainen DAHR'IN, om. Anne ja Esa Kotivuori, Tampere.

Kissanäyttelyiden yhteydessä on aina totuttu näkemään myyntipöytiä, ja Tampereella niitä oli erityisen runsaasti. Tavaravalikoimaa riitti ja kauppa tuntui käyvän kiiwaasti. Koiranäyttelyistä tuttu luku-kauppiaskin oli paikalla metrilakuineen.

Kahviossa pyöri Tamperelaisten tekemä videonauha, joka kertoi kissoista. Ikävä kyllä, nauhan äänestä ei saanut selvää, vaan muuten kiva video meni puheen osalta pelkäksi arvailuksi. Lisäksi kova ja särisevä ääni videossa tuntui häiritsevän kahviossa istujia melkoisesti. Vahinko, sillä idea on mitä mainioin! Kuulutukset taas olivat erittäin selviä Satu Hämäläisen puhellessa rauhallisesti mikrofonin näyttelysalin puolella.

Jaoston myyntipöydässä kävi kauppa ja muutamia uusia jäseniäkin saimme mukaan toimintaamme.

Hervannan Vapaa-aikakeskus oli näyttelypaikkana aika kiva, näyttelysalin sivustalla olevasta pystykatsomosta oli mukava tarkkailla taapahtumien kulkua. Siellä saivat myös näyttelillepanijat huilata ja istua hetkeksi levähtämään kesken arvostelun. Ottipa joku nokosetkin katsomon ylärivillä.

HEJA MALMÖ

16.2.-17.2.1985 VOITTAJANÄYTTELY MAMMA-KISSAN MATKAKERTOMUKSEN MUKAAN:

Keskiviikko 13.2.

- Voi ei, taas ollaan menossa. Kassiin livahdi juuri tutun näköisiä harjoja, kampoja ja muita mukavaa rojua. Se tietää... yäk... kylpyä. Raukkamaista! Perheessä on kaksi kissaa, ja vain minut pantiin kylpyyn. Lyhytkarvainen Iiku-Likka istui koko ajan vessanpöntön kannella, ja lällätti kun minua pestiin näyttelykuntoon. Mutta tähän näyttelyyn se ei lähde mukaan.

Torstai 14.2.

Emäntä vei minut työpaikalleen. Haettiin sieltä mukaan brittikissa Nes-su. Aluksi inhosimme toisiamme, mutta myöhemmin, matkan aikana meistä tuli kaverit.

- Linja-auto... tällaisessa olen toki matkustanut ennenkin. Matkaamme kuulemma Helsingistä Turkuun. Pitkästyttävää... Ihmiset kävivät välillä kahvilla, mutta me kissat ei viitsitty mennä mukaan.

- Kumma paikka... emäntä sanoo laivaterminaaliksi... mikä kumma on laiva? Ihmisiä täällä on valtavasti.

Perjantai 15.2.

- Nyt tiedän, mikä on laiva! Se on loputtomasti kapeita käytäviä, pieni hytti ja huojumista. Täällädyimme hyttiimme. Emäntä rontti hyppäsi yksösiinsä ja läksi viihteelle. Käski meitä olemaan kiltisti, eikä me riidelty kuin vähän, mutta sitä se ei tiedä, joten se oli ihan tyytyväinen meihin, kun se hipsutteli takaisin.

Yöllä laiva keinui ja ulkona ryskyi ja rytisi. Jäätä kuulemma ja ihan vaaratonta, mutta kyllä minua vähän huolestutti, kuka on tulossa hyttiin seinän läpi. Aamulla matka jatkui linja-autolla. Istuin ikkunapaikalla emännän sylissä ja ihailin Ruotsalaisia maisemia. Monituntisen ajon päätteeksi majoittauduimme hotelliin.

Lauantai 16.2.

Aamulla ei linja-auto lähtenyt käyntiin, joten hurautettiin taksilla näyttelypaikalle. Haisi koiralle. Samassa rakennuksessa oli yhtä aikaa kissa- ja koiranäyttely. Minulla oli kylmä ja ikävä kotiin. Omat häkki-verhot olisivat lohduttaneet, mutta ne oli jätetty kotiin. Täällä oli

valmiina jokaisessa häkissä valkoiset verhot, kaikilla samanlaiset.
- Suurin osa kissoja puhui Ruotsia, joten ei oikein pystynyt naukaise-
maan pientäkään vitsiä. Assistentti tuli hakemaan minua ja mietin, pi-
täisikö räkäistä vähän ihan urheilumieltä osoittaakseni.
- Mihin se emäntäkin katosi?

Sunnuntai 17.2.

Oli rontti hipsinyt kaupungille ja lähtipä mokoma vielä illallakin ulos
ja me riehuttiin tietty Nessun kanssa ja meilläkin oli hauskaa. Mutta
koska emäntä ei suostunut reissun aikana millekään sukankutomislinjalle,
rapsuttelin kostoksi koko yön seinältä alas yhtä kammottavan näköistä
tauluntekelettä, eikä emäntä saanut kunnolla nukuttua kun rapisi koko
ajan... hähä... siitäs sai... ottakoon vaan seuraavan kerran sukkapuikot
mukaan! Hyppiä nyt minihameessa ympäri öistä Malmöä...

Va är ny do? Seisoskelin kaikessa rauhassa emännän olkapäällä ja vaih-
doin nenää emännän kanssa kun tulivat söhimään töpselillä. TV-kamerat ja
uutiskatsaus... Toivottavasti annoin kuvaruutuun hyvän vaikutuksen, olen-
han suomalainen persialainen. Kuulin juuri, että eräs joukostamme oli
voittanut värin parhaan. Onnittelemaan en ihan itse päässyt, mutta toi-
vottavasti valkoinen persialainen Janganeido lukee tämän. Onnea!

Crawford Gallery
om. Päivi Rinta-Kahila

Assarahia Janganeido
om. Pirjo Kaiste

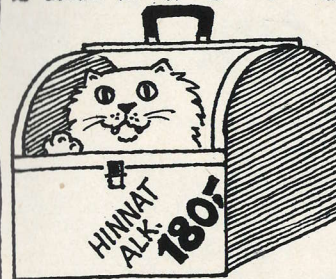

Turkki kuntoon - TRIMMAAMME
KISSASI TURKIN NÄYTTELYKUNTOON!

Pesu, kampaus, puuterointi, ongelmatur-
kin hoito-soita puh. 90-629546 tai 90-2918551

KEVYT KULJETUSLAATIKKO

- LÄMMIN JA TURVALLINEN

- PAINAA VAIN N. 2 KG

- PÄÄLTÄ AVATTAVA - HELPPO
KÄYTTÄÄ!

SAATAVANA ERI KOKOJA - VAALEAN TAI TUMMAN RUSKEANA
TIEDUSTELUT: 931-746419

- Emäntä yritti päästä piipahtamaan Köpiksessä, mutta jäästeiden vuoksi
flygbåt ei kulkenutkaan. Pian alkaa kotimatka.

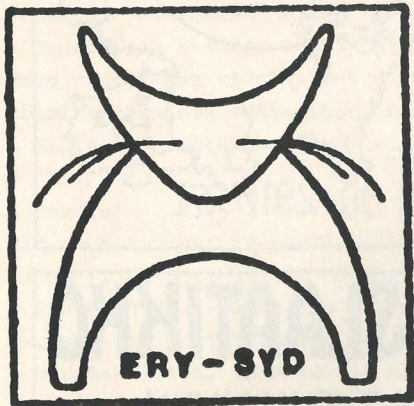
Maanantai 18.2.

Laivaterminaalissa taas, nyt yritin jo näyttää kansainväliseltä kissalta
ja silmäilin sopivan kyllästyneen näköisenä kuljetuslaatikostani ihmis-
vilinää. Emäntä kiinnitti remmin kaulaani ja niin pääsin jaloittelemaan.
En voinut olla lällättämättä vähän muille kissakumppaneilleni, joiden
täytyi istua laatikoissaan. Hyttiin ja laivan keula kohti kotomaata.
Emäntä häippäsi voittajakissojen shampanjakemuihin, mietin tarjottiinko
sitä myös voittajakissoille ja olin vähän kateellinen. Ajoimme vauhdilla
Turusta Helsinkiin ja olimme aamuyöstä kotona.

Tiistai 19.2.

Reissu on ohi ja arkirutiini alkaa. Seuraava pesu tarkoittaakin sit-
ten Pihlajamäkeen menoa maaliskuussa. Saas nähdä miten siellä käy.

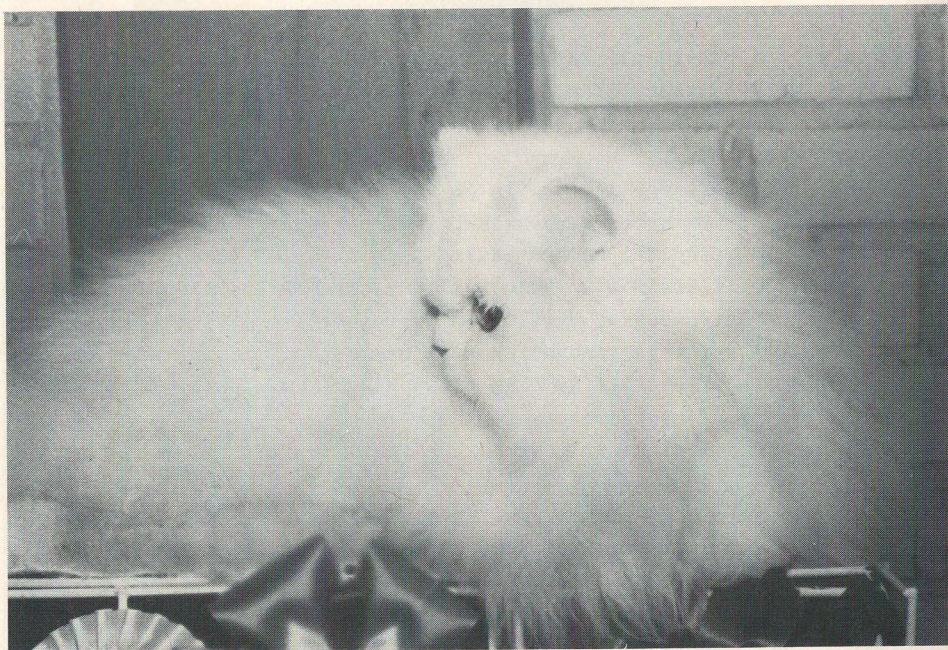
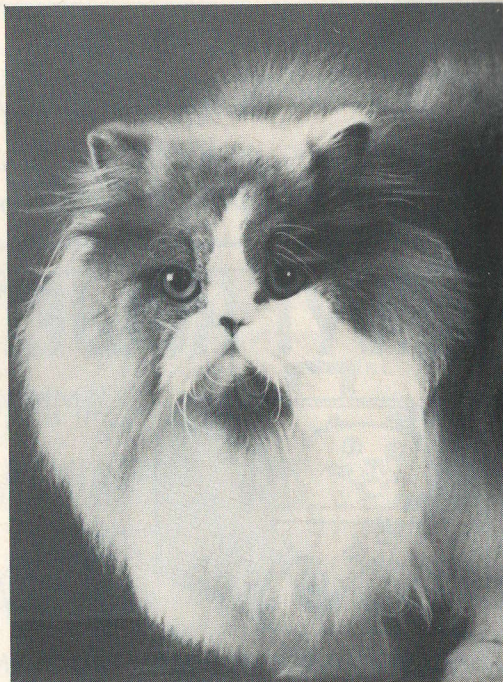
Terveisin CRAWFORD GALLERY alias MAMMA-KIS, om. Päivi Rinta-Kahila

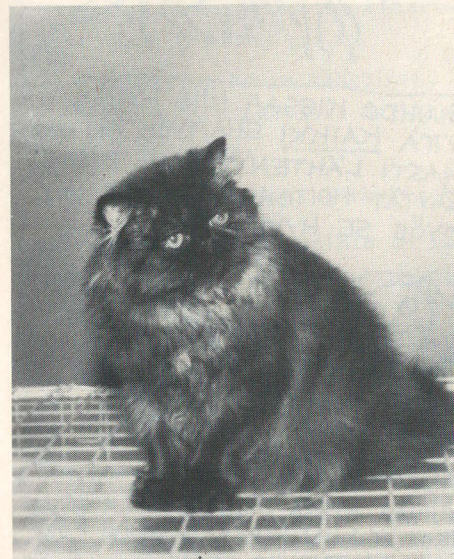
HELSINKI 9.-10.3.1985

Championiksi valmistui
Oh'lala Happy Hooligan
omistaja Kirsti Naaramo

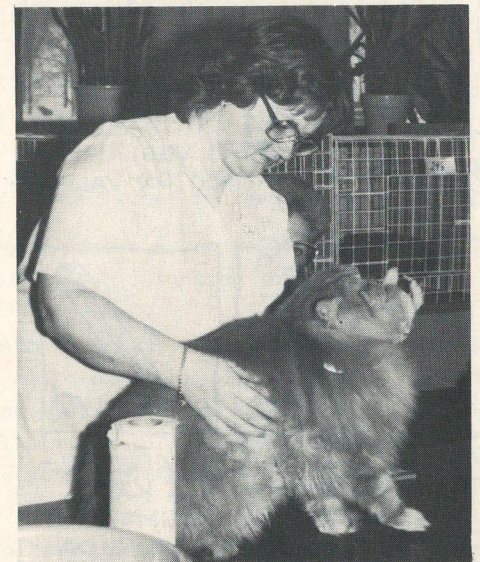
Näyttelyn paras pitkäkarvanuori
oli Mintunkukan Peukaloinen,
omistaja Merja Noresvuo

Erna Dahlhjelm, Inger Kiiski ja Toini Tikkanen tutkailevat
Tabagui Night-Blushia parhaan nuoren pitkäkarvan valintatilanteessa

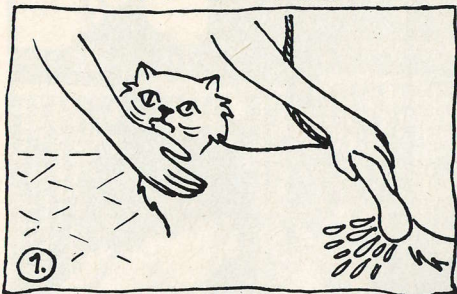

Ja vain peukalonmitalla hävisi
Anne ja Esa Kotivuoren
omistama Tabagui Night-Blush

Erna Dahlhjelm ja VP-K
Dahr'in Apricos Chance
om. Riitta Vasama

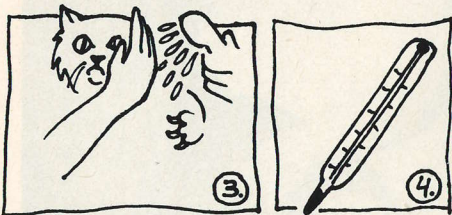
"PUHTAUS ON PUOLI RUOKAA" (vanha suom. sananlasku.)

JOS PESET KISSAN ESIM. KYLPYHUONEEN TAI SAUNAN LATTIALLA, ALOITA KASTELEMINEN VAROVASTI TAKATASSUISTA JA HÄNNÄSTÄ PÄÄTÄ KOHTI...

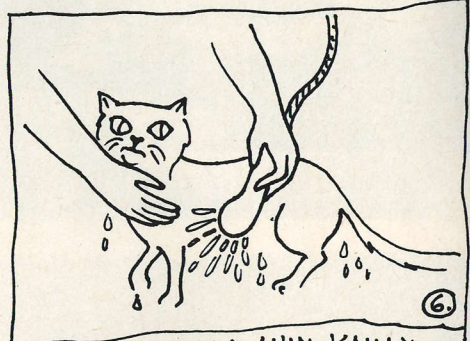
...TAI UPOTA KISSA HITAASTI MUTTA PÄÄTÄVÄISESTI VESIÄMPÄRIIN, JOHON SHAMPOO ON VALMIIKSI SEKOITETTU.

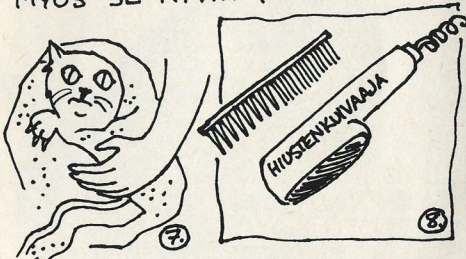
VARO KORVIA JA SILMIÄ VEDEL-TÄ JA SHAMPOOLTA. ÄLÄ KÄYTÄ LIIAN KYLMÄÄ TAI KUUMAA VET-TÄ. (LÄMPÖTILAN VOIT ARVIOIDA KÄDELLÄSI, SE ON KUTAKUINKIN SAMA KUN OMA PESUVETESI.)

KÄSITTELE SHAMPOOLLA ERITYISEN HUOLELLISESTI KORVANTAUSTAT, LEUAN ALUS, HÄNNÄN TYVI JA ALAPUOLI.

HUUHDO KISSAA NIIN KAUAN, ETTÄ KAIKKI SHAMPOO ON VAR-MASTI LÄHTENYT POIS. MIKÄLI KÄYTÄT HOITOAINETTA, HUUHDO MYÖS SE HYVIN POIS.

KUIVAA KISSA USEAMMALLA PYN-KEELLÄ NIIN KUIVAKSI KUIN SAAT. KÄMPÄÄ TURKKI SELVÄKSI. ÄLÄ PÄÄSTÄ KISSAA VIILEISIIN TILOIHIN, ETTEI SE SAA KYLMÄÄ. FÖÖNAA.

TURKIN HOIDOSTA KUULTUA:

FÖÖNAA JA KAMPAA PERSIALAINEN VASTAKARVAAN. JOS KISSASI EI SUOSTU SEISOMAAN, VOIT ANTAA SEN LOIKOILLA SYLISSÄSI. MUISTA SILLOIN FÖÖNATA TASAISESTI JOKA PUOLELTA KISSAA, JOTTEI MIKÄÄN PAIKKA LITISTY.

- Tummitte kissoille sopii pesun jälkeen etikkahuuhtelu. Noin puoli korkillista kolmesta neljään litraan vettä. Kirkastaa tummien kissojen väriä.

- Korvien kärjistä nypitään pitkät karvat pois, sillä persialaisen korvienhan on oltava pienet, ja karvat korvien päissä suurentavat niitä.

- Jos kissasi ei siedä hiustenkuivaajaa, voit yrittää lämpöpuhallinta, sillä se on hiljaisempi.

- Kampaa ja föönaa aina niin kauan, että turkki on pohjia myöten kuiva. Vatsapuolen karva ei saa kihartua. Jos kissalla on takkuja, on ne selvitettävä jo ennen pesua.

-Jos turkki on kovin sähköinen, voi tilannetta helpottaa harjaamalla turkkiin anti-staattista harjausnestettä, esim. Ring 5 Coat Gloss anti-static, non-oily.

- Kaiken mitä kissasi turkkiin laitat, se nuolee suuhunsa.

-Kun vaaleisiin kissoihin on laitettu puuteria, on se harjattava hyvin pois. Muuten kissa jää tahmeaksi klöntiksi ja tuoksuu tunkkaiselle.

- Valkoisesta persialaisesta saa kauniin untuvaisen, kun nypii karkeat ja kovat karvat pois. Sinisestä ja sinicremestä nypitään tummat, jäykät karvat pois. Laikkukissoilta taas nypitään laikkuun kuulumattomat, väärän väriset karvat, jotta laikut olisivat mahdollisimman selväräjaiset. Tummitte kissoilta poistetaan valkoiset, kuolleet karvat.

- Näyttelyyn mentäessä on kissasi oltava puhdas ja takuton. Kemialliset aineet on tarkoitettu helpottamaan turkin hoitoa ja antamaan viimeisen silauksen näyttelyyn menijälle. Älä käytä niitä likaiseen kissaan.

Neitikissa Krumeluu, excellent ruususuu
toukokuussa rakastuu, silloin loistaa täysikuu
sen kerrostalon ikkunaan, jossa neito asustaa...
Kujakollin risakorvan kaiholaulut kauas kantaa,
takapihan lauta-aita lisäpontta kaikvuon antaa...
Neitikissa Krumeluu
ihan sydän pakahtuu,
tukehtuu ja tikahtuu
kun ei tästä mitään tuu
Rotuneito ikkunalla,
uros uljas aidan alla!...

... Älä huoli Krumeluu, kaikki kyllä suttantuu
Rotuneuvoja on meillä, joka auttaa lemmenteillä
Krumeluu, sä pian näät, järjestetyt häät !!